

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. София , 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3 в публично заседание на първи февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Венета Н. Цветкова Комсалова

при участието на секретаря РУМЯНА Л. АВРАМОВА
като разгледа докладваното от Венета Н. Цветкова Комсалова Търговско дело № 20201100901779 по описа за 2020 година

Производството е образувано по искова молба на В.К. ООД, който твърди, че е носител на авторски права върху произведение на изобразителното изкуство – лого, което се ползва от ответника без разрешение. Твърди, че през 2019 година ответникът е възложил на ищеца изработване на маркетингова стратегия, вкл. и лого за ответника, управляващ верига хотели. Сочи, че ищецът е изработил няколко лога, като след отразяване на коментарите, на възложителя му е изпратен окончателен вариант на 13.01.2020 година. Твърди логото да е създадено срещу заплащане от служител на ищеца, при условията на договор и по силата на който служителят е прехвърлил изключителните права на ищцовото дружество. Ищецът твърди да е предлагал на ответника сключване на договор, вкл. за уреждане на отношенията по изработване на логото, като поради непостигане на съгласие е поискал от ответника да преустанови използване на логото. Сочи, че ползването се осъществява и към датата на предявяване на иска чрез поставянето му на рекламни брошури и материали и декоративни елементи в хотелите, на електронните си страници, Фейсбук. Поддържа и че ответникът не е направил възражение по изработеното, с оглед поставените изисквания и условия.

Ответникът оспорва исковете, като твърди, че понастоящем притежател на търговската марка, предмет на производството, е трето по делото лице и логото е регистрирано като търговска марка на общността в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост. Твърди и че притежателят на марката е разрешил ползването ѝ от ответника по силата на сключен договор. Оспорва ищецът да е носител на авторските права върху процесното произведение на изобразителното изкуство. Твърди, че не ищецът е създател на логото, а същото е по идея на трето лице, като процесът на оформяне в крайния му вид също е идейно ръководен от друго лице. Твърди, че ищецът единствено по технически път е изработил логото, като идеята и концепцията не са негови, а ответникът е изразил готовност да заплати за извършената по заданието работа.

Предявени са обективно и евентуално съединени искове с правно основание, както следва:

- **Иск по 956, ал. 1, т. 1 ЗАПСП** за установяване на факта на нарушението на

изключителното право на ползване на ищеца върху описаното в исковата молба произведение на изкуството – художествено – графичен дизайн на лого, като по този иск ищецът носи тежест да докаже, че е лице, на което му е отстъпено изключително право на използване на авторското право от създателя на посоченото от него произведение на изобразителното изкуството – дизайн на лого, датата на създаване на творбата, както и факта на нарушението /използване от страна на ответника по смисъла на чл. 18, ал. 1 и ал. 2 ЗАПСП по описания в исковата молба начин и време на извършване/, а ответникът носи тежест да докаже, че е имал разрешение от носителя на авторските права за използване на произведението на изкуството или право да използва същите, напр. хипотезата на чл. 42, ал. 2 ЗАПСП и

- **Иск по чл. 95б, ал. 1, т. 2 ЗАПСП** – за преустановяване на неправомерно използване, по който иск ищецът носи тежест да докаже, че към датата на даване ход на устните състезания ответникът *неправомерно* използва произведението.

Съдът, като съобрази фактите и доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, възприема от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 95б, ал. 1, т. 1 ЗАПСП.

На първо място, неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на производството поради липса на пасивна легитимация. С оглед наведените от ищеца твърдения, че ответникът е извършил действия, с които е нарушил притежаваните от него авторски права, исковете са допустими, като доказването на тези твърдения има отношение към материалната легитимация, която подлежи на установяване при разглеждане на спора по същество.

Ищецът претендира установяване на факт с правно значение – установяване на нарушение на притежавани от него авторски права. Нарушението се изразява във всеки вид неправомерно използване на авторското произведение, без носителят на правото да е дал разрешение и допуснал използване на произведението. Необходимите предпоставки за уважаване на иска са: 1) наличие на авторско или сродно право, обект на закрила по ЗАПСП и 2) нарушението му от страна на ответника.

Първият въпрос, на който следва да се отговори е именно дали произведението, за което се търси съдебна защита попада в обхвата на закрила по ЗАПСП. Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАПСП, обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма, сред които и произведения на изобразителното изкуство, вкл. дизайн. ЗАПСП не съдържа дефиниция на понятието творческа дейност, но в практиката и теорията се е наложило възприемането, че такава е наличие, когато авторът е положил интелектуално усилие, проявил е самостоятелна мисъл. Наличието на такова усилие има за цел да отдели произведенията от тези материали, които са продукт само на рутина, без проява на творчество. Принципът е, че авторскоправната закрила не се разпростира върху съдържанието на произведението, а само върху художествената форма. От тази гледна точка, за да бъде годен обект на закрила, произведението не е необходимо да бъде с висока художествена стойност.

В случая, се касае до плод на изобразителното изкуство, като средство за възпроизвеждане на околния свят. Създаденото лого представлява едновременно рисунка и графичен дизайн, което възпроизвежда определена информация и внушение, постигнати чрез сложен комплекс от цвят, елементи, форми, съчетания.

От събраните по делото доказателства – електронна кореспонденция и показанията

на свидетеля П., които съдят кредитира, тъй като са дадени под страх от наказателна отговорност, са вътрешно непротиворечиви и кореспондират с останалите доказателства по делото – се установява, че процесният художествено-графичен дизайн на корпоративно лого е годен обект на авторско право. Този извод следва, тъй като се доказва същият да е резултат на творческия труд на своя автор, изразил се в продължителен и комплексен процес по създаване на логото и включващ предхождащо проучване и внимателно изследване на целите, за които се създава логото, необходимия обем информация, която то трябва да инкорпорира и която да бъде художествено възпроизведена, а впоследствие на този анализ творецът е следвало да извърши творчески синтез чрез възпроизвеждане, изрисуване на графичния дизайн на корпоративно лого за ответника /който не оспорва, че извършва стопанска дейност основно в сферата на морския туризъм и хотелиерство в страната/. Според свидетеля П., окончателният вариант на изображението – каквото е възпроизведено върху исковата молба – е в резултат на извършено и съобразени маркетингово проучване, желания и цели на клиента, конкретно, насочено внушение /намерило изражение в самата композиция, в цветовото ѝ оформление, в социално-икономическото ѝ звучене/, които са обхванати от детайлите поотделно и от композицията като цяло. Фактът, че клиентът е давал своите насоки и изисквания, коментари и референции в процеса на създаване на произведението не опровергава извода за това, че именно П. е съзателят на логото. Напротив, установява именно творческия елемент при създаването му, тъй като авторът е съумял да интерпретира и възпроизведе по художествен начин конкретното задание в аспект емоционална, естетическа и целева насоченост на произведението.

Свидетелят П. е категоричен, че именно той е създал, обективирал посредством художествени похвати/изобразил логото, предмет на и съдържащо се в исковата молба. Ответникът не проведе успешно насрещно доказване в тази връзка, като единствените варианти на логото, за които се твърди да е предоставен модел от лицето Т., са тези на л. 132 – 134 от делото, които, обаче, по никакъв начин не наподобяват на процесното изображение.

Или, съдът приема за доказано и че автор на произведението е именно свидетелят П..

В случая ищецът твърди, че му е отстъпено изключително право на ползване от автора на произведението, което и се установява да се е случило преди предявяване на исковете, предвид представения договор на л. 15 и сл. от делото и доказателствата за заплатеното възнаграждение по същия, при изпълнение на възложената работа.

Или, установиха се първите две предпоставки за уважаване на иска – наличието на обект на закрила по ЗАПСП и че ищецът е носител на изключително право на ползване на авторските права върху този обект, тоест, установи се неговата активна материалноправна легитимация.

При горните изводи за основателност на иска следва да се докаже, обаче и фактът на извършено от ответника нарушение на авторските права, предоставени на ищеца.

Не е спорно по делото /а и се твърди още в исковата молба/, че логото е изготвено по възложена от страна на ответника поръчка по смисъла на чл. 42, ал. 2 ЗАПСП. Видно от неоспорената от страните кореспонденция, работата е била и приета от страна на ответника, като няма спор и че окончателният вариант на изработеното и прието от ответното дружество лого е именно процесното. Отделен е въпросът дали е заплатено или не възнаграждение по договора, тъй като той създава съвсем различни, облигационни отношения между страните.

Така в настоящата хипотеза се установи да е приложима нормата на чл. 42, ал. 2 ЗАПСП, която регламентира случаите на правомерно ползване на произведение от лице, което не е негов автор/ползвател на авторски права. Тоест, доколкото художествено – графичният дизайн на логото е създаден по поръчка на ответника, то той може да се ползва от възможността да го използва без разрешение на автора, доколкото по делото не се доказва да е уговорено нещо различно. А фактът на ползването /в случаите на чл. 18 ЗАПСП/ също не е спорен между страните – че ответникът в дейността си използва логото в различни брошури, интернет, маркетингови материали, декоративни елементи на стопанисвани хотели и т.н. Следователно, използването на произведението е и **за целите, за които то е създадено** /които също се установяват от съпътстващите създаването на логото разменени между страните електронни писма /.

В случая, искът е предявен от лице, ползващо се от авторските права върху произведението, прехвърлени му с договор по чл. 36 ЗАПСП за изключително ползване срещу съответно възнаграждение. Тоест, ищецът не е автор /физическото лице -създател/ на произведението по см. 5, ал. 1 на чл. ЗАПСП. Само последният би могъл да търси защита от неправомерно използване на неговото произведение в условията на нарушение на правата му по чл. 15, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗАПСП, вр. чл. 16, ал. 1 от същия закон.

При това положение, доколкото не се установи неправомерно използване на авторските права върху процесното произведение на изобразителното изкуство /ползването е в условията на чл. 42, ал. 2 ЗАПСП, когато не е необходимо изричното разрешение на носителя на авторските права, нито пък е доказано нарушение на неимуществените права по чл. 15 ЗАПСП/, искът се явява недоказан и следва да бъде отхвърлен.

При изводи за неоснователност на иска по чл. 95б, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, неоснователен е и искът по чл. 95б, ал. 1, т. 2 ЗАПСП, тъй като не се доказва извършено нарушение на авторските права на ищеца от страна на ответника.

В допълнение и за пълнота на изложението следва да се посочи и следното. Считано от 29.07.2020 година, трето за производството лице е регистрирало знака-лого, предмет на исковите, в Службата на ЕС за интелектуална собственост като своя търговска фигуративна марка. Посоченото обстоятелство, обаче, няма отношение към факта на наличието или не на нарушение на авторските права по ЗАПСП в конкретния случай от ответното дружество, а евентуално би могло да има значение в производство по чл. 36, ал. 3, т. 2 от ЗМГО.

По разностите

Съобразно изхода на производството и съответните искания, право на разноски има ответника и следва да му се присъдят 800 лева– адвокатско възнаграждение.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от В.К. ООД, ЕИК: ***** срещу Б.С. ЕООД, ЕИК: ***** искове с правно основание чл. 95б, ал. 1, т. 1 и чл. 95б, ал. 1, т. 2 ЗАПСП - за установяване факта на нарушение на изключителното право на ползване на ищеца върху произведение на изкуството – художествено – графичен дизайн на корпоративно лого - изображение на слънце и море и надпис отдолу B.S. и за осъждане на ответника да преустанови на неправомерно използване на същото, чрез поставянето му на електронните си страници и в социалните мрежи, върху издавани от него брошури и др. рекламни

материали, както и върху различни декоративни елементи на стопанисвани от него хотели.

ОСЪЖДА В.К. ООД, ЕИК: ***** да заплати на Б.С. ЕООД, ЕИК: *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **800 лева** – съдебни разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок, считано от 15.02.2021 година.

Съдия при Софийски градски съд: _____